

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/797/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813207226
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813207226.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa B., zastúpeného Y. proti odporcom 1/ H., 2/ Q., obaja zastúpení U., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov N., zastúpeného U., o zaplatenie 4.400,61 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 03. júla 2015, č.k. 14C/144/2013-183, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku IV. z m e ň u j e tak, že navrhovateľ je p o v i n ň ý nahradiť odporkyni 1/ trovy konania - trovy právneho zastúpenia v sume 91,79 eur, na účet právneho zástupcu U.. Y. I., advokáta, so sídlom v D., vedený v S., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXX, do troch dní.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku V. z m e ň u j e tak, že navrhovateľ je p o v i n ň ý nahradiť odporcovi 2/ trovy konania - trovy právneho zastúpenia v sume 91,79 eur, na účet právneho zástupcu U., vedený v S., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXX, do troch dní.

III. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku VI. z m e ň u j e tak, že navrhovateľ je p o v i n ň ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania - trovy právneho zastúpenia v sume 253,37 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka U., vedený v S., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXX, do troch dní.

IV. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z ň á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa výrokom I. zaviazal odporcov 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.147,65 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne v mesačných splátkach po 50 eur; výrokom II. konanie v časti 3.252,96 eur s príslušenstvom zastavil; výrokom III. návrh vo zvyšnej časti zamietol; výrokom IV. uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporkyni 1/ trovy právneho zastúpenia vo výške 152,57 eur, na účet právneho zástupcu U.. Y. I., v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku; výrokom V. uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcovi 2/ trovy právneho zastúpenia vo výške 152,57 eur, na účet právneho zástupcu U.. Y. I., v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku; výrokom VI. uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 269,97 eur, na účet právneho zástupcu U.. Y. I., v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného do 30.6.2007, § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom k 11.08.2006, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., účinného do 31.01.2013, § 96 ods. 1, § 160 ods. 1 druhá veta, zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporcovia uzatvorili s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o

úvere, ktorá je zároveň i spotrebiteľskou zmluvou. Odporcovia boli povinní v stanovenej dobe poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť z nich zmluvný úrok. Svoju povinnosť však v súlade so zmluvou riadne a včas nesplnili. V priebehu konania navrhovateľ zoberal svoj návrh späť v časti o zaplatenie 3.252,96 eur, z dôvodu premlčania časti splátok. Súd preto konanie v tejto časti zastavil. Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je dôvodný v časti 15-tich nepremlčaných splátok v celkovej sume 1.147,65 eur (t. j. 15 x 76,51 eur). Súd prvého stupňa zároveň vyhovel žiadosti odporcov 1/ a 2/ o povolenie splátok dlhu z dôvodu ich nepriaznivej sociálnej situácie a existencii vyživovacej povinnosti k maloletej dcére a umožnil im splatiť žalovanú sumu v splátkach po 50 eur mesačne. O trovách prvostupňového konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľ sa pôvodne proti odporcom domáhal zaplatenia sumy 4.400,61 eur s príslušenstvom, súd prvého stupňa mu priznal len sumu 1.147,65 eur, čo je 26,08 % žalovaného nároku. Vo zvyšnej časti žalovanej istiny, v sume 3.252,96 eur, bolo konanie zastavené, pričom späťvzatie procesne zavinil navrhovateľ. Odporcovia boli úspešní v rozsahu 73,92 %, teda čistý úspech odporcov bol v rozsahu 47,84 % (73,92 % - 26,08 %). Odporcom aj vedľajšiemu účastníkovi vznikol voči navrhovateľovi nárok na náhradu 47,84 % účelne vynaložených trov konania. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Obaja odporcovia, aj vedľajší účastník, boli v konaní zastúpení advokátom U. Y. I.. Súd prvého stupňa považoval trovy právneho zastúpenia za účelne vynaložené v prípade odporcov aj v prípade vedľajšieho účastníka, a to aj s ohľadom na ústavné právo účastníka konania na právnu pomoc pred súdmi. Súd prvého stupňa pri priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vychádzal z ust. § 13 ods. 2 vyhlášky Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení. V prípadoch, pokiaľ ide o spoločné úkony advokáta pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb, sa základná sadzba tarifnej odmeny zníži o 50 %. Sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzala zo žalovanej sumy a bola vo výške 161,01 eur. Náhrada trov právneho zastúpenia odporcyni 1/ bola súdom prvého stupňa priznaná nasledovne: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 25.11.2013 (50 % odmeny + 50 % režijný paušál), t. j. 80,51 eur + 3,905 eur; 2. účasť na pojednávaní na Okresom súde Prievidza dňa 26.11.2013 (50 % odmeny + 50 % režijný paušál), t. j. 80,51 eur + 3,905 eur; 3. vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa dňa 17.02.2014 (50 % odmeny + 50 % režijný paušál), t. j. 80,51 eur + 4,02 eur. Spolu 261,18 eur, z čoho pomerná náhrada vo výške 47,84 % predstavuje sumu 124,95 eur. Náhrada trov právneho zastúpenia odporcovi 2/ bola súdom prvého stupňa priznaná nasledovne: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 25.11.2013 (50 % odmeny + 50 % režijný paušál), t. j. 80,51 eur + 3,905 eur; 2. účasť na pojednávaní na Okresnom súde Prievidza dňa 26.11.2013 (50 % odmeny + 50 % režijný paušál), t. j. 80,51 eur + 3,905 eur; 3. vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa dňa 17.02.2014 (50 % odmeny + 50 % režijný paušál), t. j. 80,51 eur + 4,02 eur. Spolu 261,18 eur, z čoho pomerná náhrada vo výške 47,84 % predstavuje sumu 124,95 eur. Náhrada trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka bola súdom prvého stupňa priznaná nasledovne: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 25.07.2013, t. j. 161,01 eur + 7,81 eur režijný paušál, 2. písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie dňa 26.07.2013, t. j. 161,01 eur + 7,81 eur režijný paušál, 3. účasť na pojednávaní na Okresnom súde Prievidza dňa 26.11.2013 (50 % odmeny + 50 % režijný paušál), t. j. 80,51 eur + 3,905 eur; 3. vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa dňa 17.02.2014 (50 % odmeny + 50 % režijný paušál), t. j. 80,51 eur + 4,02 eur. Spolu 506,59 eur, z čoho pomerná náhrada vo výške 47,84 % predstavuje sumu 242,35 Eur. V danej veci priznal súd prvého stupňa aj náhradu cestovného a náhradu za stratu času za účasť právneho zástupcu odporcov a vedľajšieho účastníka na pojednávaní dňa 26.11.2013. Za cestu osobným motorovým vozidlom Q., EČV: D. zo sídla advokáta v D. do F. a späť, čo je 240 km, priznal náhradu za spotrebované PHM (0,07 l x 240 km x 1,50 eur/l) vo výške 25,20 Eur a náhradu amortizácie (za každý 1 km jazdy 0,183 eur x 240 km) vo výške 43,92 eur. Náhrada za stratu času počas cesty D. - F. a späť dňa 26.11.2013 predstavovala 8 začatých polhodín á 13,01 eur, t. j. 104,08 eur. Súd prvého stupňa vyčíslil cestovné a náhradu za stratu času v celkovej výške 173,20 Eur, pričom zaviazal navrhovateľa na náhradu pomernej časti vo výške 47,84 %, čo predstavuje sumu 82,86 eur, z čoho na jedného zastúpeného potom pripadla suma 27,62 eur (82,86 eur : 3 = 27,62 eur). Súd prvého stupňa priznal každému z úspešných účastníkov v rozsahu jeho výsledného úspechu v konaní náhradu trov konania za právne služby týkajúce sa konkrétneho účastníka a náhradu 1/3 sumy cestovného a náhrady za stratu času ich právneho zástupcu.

Proti tomuto rozsudku, v časti náhrady trov konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Poukázal na to, že odporca 1/ a 2/ si zvolili svojho právneho zástupcu až po tom, ako do konania vstúpil vedľajší účastník zastúpený tým istým právnym zástupcom. Zastával názor, že

vyjadrenia, či už písomne alebo ústne podané v mene odporcov a vedľajšieho účastníka, sú obsahovo podobné, nie sú v nich uvedené žiadne nové skutočnosti, a teda nespĺňajú požiadavku účelnosti. Navrhovateľ nesúhlasil s priznaním trov právneho zastúpenia za úkon - prevzatie a príprava zastúpenia odporcov, nakoľko právny zástupca bol už oboznámený s daným prípadom, s jeho skutkovým a právnym základom, a to z pozície právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Aj vo vzťahu k účasti na pojednávaní navrhovateľ mal za to, že išlo o neúčelne vykonaný úkon právnej služby, za ktorý nemala byť odporcom 1/ a 2/ priznaná náhrada trov právneho zastúpenia, nakoľko sa predmetného pojednávania zúčastnil aj vedľajší účastník zastúpený tým istým advokátom. Navrhovateľ nespochybňoval právo odporcov zvoliť si v konaní svojho právneho zástupcu, avšak nevidel účelnosť v podobných, v podstate sa opakujúcich úkonoch, ktoré boli vykonané tým istým právnym zástupcom, raz ako zástupcom vedľajšieho účastníka, raz ako zástupcom odporcov 1/ a 2/. Úkony, vykonané právnym zástupcom odporcov, považoval za účelové, avšak neúčelné navyšovanie trov konania, ktoré absolútne popierajú zásadu hospodárnosti konania. Zastával názor, že danej veci prevažuje právny záujem právneho zástupcu na zabezpečení odmeny advokáta prostredníctvom právneho zastúpenia nad samotnou ochranou svojho klienta, pričom zároveň dochádza k zneužívaniu inštitútu ochrany spotrebiteľa a právnej úpravy trov konania. Mal za to, že v danom prípade je namieste aplikácia ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Ďalej vyslovil názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť zo svojej podstaty schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, nakoľko preukázateľne má vo svojich radoch členov s právnickým vzdelaním. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.03.2015 pod sp. zn. 7MCdo/15/2014. V závere vyslovil názor, že rozhodnutím súdu dochádza len k podpore nekorektného postupu zo strany združenia ako vedľajších účastníkov, ktorých prvotný cieľ, spočívajúci v ochrane spotrebiteľa, ustúpil snahe o profitovanie z trov právneho zastúpenia. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že odporcom 1/ a 2/ a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia neprizná. Zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 106,68 eur s DPH.

Odporca 1/, 2/ a vedľajší účastník na strane odporcov v spoločnom písomnom vyjadrení k odvolaniu povinného uviedli, že na ich strane neexistujú žiadne vecné dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali odporcom, ako i vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Snahu navrhovateľa spochybňovať nárok na náhradu trov právneho zastúpenia úspešných odporcov považoval za nemiestnu. Mali za to, že vstup vedľajšieho účastníka bol legitímny a opodstatnený, nakoľko práve v dôsledku jeho procesnej aktivity došlo k čiastočnému späťvzatiu návrhu a k zastaveniu konania v časti. Často už samotný vstup vedľajšieho účastníka preukázateľne pôsobí pre navrhovateľov odradzujúco, nakoľko si uvedomujú neopodstatnenosť svojich nárokov a radšej pristúpia k späťvzatiu návrhov a žiadajú konanie zastaviť. Vyslovil názor, že ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť poskytovania reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Nesúhlasil s názorom navrhovateľa, že by nemali byť priznané trovy právneho zastúpenia za úkon prevzatie a príprava zastúpenia v prípade odporcu 1/ a 2/ z dôvodu, že títo si právneho zástupcu zvolili až po tom, ako do konania vstúpil vedľajší účastník. Uviedli, že odporcovia 1/ a 2/ až po konzultácii s pôvodne len právnym zástupcom vedľajšieho účastníka udelili všeobecnú plnú moc tomuto rovnakému právnemu zástupcovi na svoje vlastné právne zastupovanie v predmetnom konaní. Odporcovia sa tak rozhodli, pretože sami prejavili záujem o to, aby boli v konaní zastupovaní priamo právnym zástupcom, ktorý pôvodne zastupoval iba vedľajšieho účastníka. Právny zástupca musel vec so žalovanými osobne prejednať, vysvetliť, prediskutovať a predovšetkým sa oboznámiť so skutkovou stránkou veci podľa vedomosti, ktorú mali osobne žalovaní. Rovnako musel právny zástupca odporcom vysvetliť a objasniť vec z hľadiska právnej stránky a možnosti obrany v ďalšom konaní. Nesúhlasili ani s tvrdením navrhovateľa, že právna argumentácia vedľajšieho účastníka a odporcov 1/ a 2/ je podobná, resp. totožná. Vo vzťahu k námietke, že v danej veci by malo byť aplikované ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., mali za to, že na ich strane neexistujú žiadne zákonné dôvody, ani iné dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné náhradu trov konania odporcom, resp. vedľajšiemu účastníkovi nepriznať. Právne zastúpenie v danej veci považoval za dôvodné, účelné a sledujúce legitímny cieľ. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil ako správny a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní, ktoré boli vyčíslené v celkovej sume 154,97 eur (po 51,65 eur za každého zastúpeného). Svoje vyjadrenie následne ešte písomne doplnili, pričom k úkonu prevzatie a príprava zastúpenia odporcov 1/ a 2/ uviedli, že sa jedná o individualizovaný úkon právnej služby, ktorý spočíva najmä v ozrejmnení skutkového a právneho stavu veci podľa potrieb zastúpeného a najmä v jeho

príprave na pojednávanie vo veci samej a bez neho nemôže dôjsť k samotnému zastúpeniu a k ďalším úkonom právnej služby. Vyjadrili sa aj k praxi súdov, ktoré nepriznávajú náhradu za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z. z. v prípadoch, pokiaľ sa pojednávajú mimo sídla advokáta zúčastní len splnomocnený advokátsky koncipient. Mal za to, že takáto prax súdov nemá oporu v zákone. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 8Co /205/2015, Krajského súdu Prešov, sp. zn. 5Co/186/2013, Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 15Co/522/2015, ktoré vo svojich rozhodnutiach priznávajú náhradu za stratu času aj v prípadoch, pokiaľ sa pojednávajú zúčastní namiesto advokáta advokátsky koncipient. Vyjadrili sa aj k vzdialenosti sídla advokáta od konajúceho súdu, pričom poukázali na to, že vzdialenosť 120 km nie je značná a sídlo advokáta sa nenachádza „na opačnom konci republiky“, preto trovy spojené s náhradou za stratu času a cestovným považovali nepochybne za účelné. Za doplnujúce vyjadrenie k odvolaniu žiadal priznať trovy právneho zastúpenia v sume 154,97 Eur (po 51,65 Eur za každého zastúpeného).

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie vo výroku o náhrade trov konania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 15 písm. a),b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v platnom znení, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy a nárok na náhradu za stratu času.

Podľa § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky, pri úkonoch právnej služby, vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú, aj začatú polhodinu.

Odvolací súd v prvom rade uvádza, že zásadne každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom, pričom toto ústavne zaručené právo môže uplatňovať v rámci celej republiky. V prípade úspechu, resp. čiastočného úspechu vo veci má za podmienok stanovených zákonom právo aj na náhradu trov konania, ktoré je však podmienené účelnosťou a potrebnosťou týchto trov. Z ustanovenia § 142 O.s.p. však vyplýva, že aj keď by mal účastník konania vo veci plný alebo i čiastočný úspech, súd mu môže priznať náhradu len tých nákladov, ktoré boli skutočne potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a obsahu súdneho spisu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dostatočne nezaoberal otázkou účelnosti úkonov právneho zastúpenia, za ktoré odporcom 1/ a 2/ priznal náhradu trov právneho zastúpenia. Pre posúdenie účelnosti prevzatia právneho zastúpenia odporcov 1/ a 2/ odvolací súd považoval za podstatné, že v danom prípade išlo o bežný, právne a dôkazne nenáročný spotrebiteľský spor, pričom k dosiahnutému čiastočnému úspechu odporcov 1/ a 2/ bola postačujúca účasť vedľajšieho účastníka na ich strane.

V prejednávanej veci došlo dňa 25.11.2013 (iba jeden deň pred nariadeným pojednávaním) k prevzatiu právneho zastúpenia odporcu 1/ a odporcu 2/ advokátom U. Y. I., ktorý v tom čase už zastupoval vedľajšieho účastníka na strane odporcov. Uvedený advokát prevzal právne zastúpenie vedľajšieho účastníka o 4 mesiace skôr, dňa 25.07.2013, pričom vyjadrenie vo veci samej bolo súdu doručené dňa 26.07.2013.

Je nepochybné, že v momente prevzatia právneho zastúpenia odporcov 1/ a 2/ bol právny zástupca s vecou po skutkovej, ako i právnej stránke dostatočne oboznámený z pozície právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, preto vznikla otázka, či v danom prípade išlo o účelný úkon právnej služby, za ktorý právnenmu zástupcovi prináleží odmena v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z., čo vo svojich odvolacích námietkach spochybňoval aj navrhovateľ.

Odvolací súd nepovažoval za pravdepodobné tvrdenia právneho zástupcu odporcov 1/ a 2/, že odporcovia sami prejavili záujem o to, aby boli v konaní tiež zastupovaní právnym zástupcom, ktorý pôvodne zastupoval iba vedľajšieho účastníka, rovnako i tvrdenie, že ako právny zástupca musel vec s nimi „osobne prejednať, vysvetliť, prediskutovať a predovšetkým sa oboznámiť so skutkovou stránkou veci podľa vedomosti, ktorú mali osobne žalovaní“. Z obsahu spisu je zrejmé, že odporcovia 1/ a 2/ nie sú osoby zvlášť práva znalé, pričom sa v danom období nachádzali v nepriaznivej sociálnej a ekonomickej situácii. K prevzatiu právneho zastúpenia odporcov 1/ a 2/ malo dôjsť v M., čo je 100 km od sídla advokáta. Už len samotné vycestovanie advokáta je spojené s nemalými nákladmi a navyše prevzatie zastúpenia iba jeden deň pred pojednávaním viac-menej vylučuje možnosť kvalitnej prípravy advokáta na zastupovanie odporcov na nadchádzajúcom pojednávaní. Javí sa preto veľmi nepravdepodobné, že by úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia odporcov 1/ a 2/ boli dňa 25.11.2016 v M. skutočne zrealizované z iniciatívy odporcov tak, ako tvrdí ich právny zástupca. Prevzatie zastúpenia bolo v tomto prípade skôr iba formálnym úkonom sledujúcim výlučne ekonomicke ciele právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ktorý využil možnosť dosiahnuť takýmto spôsobom vyšší profit z trov konania a nemožno hovoriť o úkone právnej služby, za ktorý by advokátovi patrila odmena v zmysle § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov.

Odvolací súd sa v tomto smere stotožnil s odvolacími námietkami navrhovateľa, ktorý poukazoval na účelovosť a zneužívanie inštitútu právneho zastúpenia zo strany právneho zástupcu odporcov a vedľajšieho účastníka. Dodatočné prevzatie zastúpenia odporcov 1/ a 2/ v danej veci viedlo jedine k tomu, že právnenmu zástupcovi bezpracne vznikol nárok na vyššiu odmenu, z titulu právneho zastupovania viacerých osôb. Tento úkon právnej služby v žiadnom prípade nemožno kvalifikovať ako potrebný, resp. účelný vo vzťahu k uplatňovaniu, resp. bráneniu práva odporcov 1/ a 2/ v prebiehajúcom konaní, nakoľko na jeho základe nedošlo k žiadnej zmene, či už vo vzťahu k právnej argumentácii, resp. predloženým dôkazom. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že priznanie náhrady trov právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu zastúpenia odporcu 1/ a 2/ bolo v rozpore s ust. § 142 ods. 1. a 2 O.s.p., nakoľko išlo o neúčelný úkon právnej služby.

Rovnako sa odvolací súd nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že v prípadoch kedy sa na pojednávaní miesto advokáta zúčastní jeho advokátsky koncipient, prináleží za čas advokátskeho koncipienta strávený cestou zo sídla kancelárie na miesto pojednávania a späť náhrada za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov. Náhrada za stratu času patrí advokátovi pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, a to za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, teda jej zmyslom je paušálnym spôsobom kompenzovať príjem, ktorý by advokát za uvedený čas mohol dosiahnuť poskytovaním právnych služieb. Nakoľko v preskúmvanej veci sa pojednávania, vytýčeného súdom prvého stupňa dňa 26.11.2013, nezúčastnil osobne advokát U.. Y. I., ale na zastupovanie substitučne splnomocnil advokátskeho koncipienta P.. H. O., je zrejmé, že advokát nebol v dôsledku nevyhnutnosti prepravy svojej osoby na miesto konania pojednávania z objektívnych dôvodov limitovaný vo výkone svojej advokátskej praxe a aj v čase, ktorý substitučne splnomocnený advokátsky koncipient strávil cestou na pojednávanie, mohol vykonávať iné úkony právnej služby. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že náhrada za stratu času je výlučne viazaná na advokáta, pretože iba v prípade poskytovania právnej služby osobne advokátom je splnená podmienka existujúceho objektívneho dôvodu, pre ktorý nemôže poskytnúť inú právnu službu.

Vychádzajúc z toho, že súd prvého stupňa správne vyčíslil základnú sadzbu tarifnej odmeny vo výške 161,01 eur, ako aj pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania v prvostupňovom konaní (navrhovateľ bol v konaní úspešný v časti 14,69 % a neúspešný v časti 85,31 %), na základe čoho navrhovateľovi vznikla povinnosť nahradiť protistrane 47,84 %-ný podiel z účelne vynaložených trov potrebných na uplatňovanie a bránenie ich práv.

Odporkyni 1/ tak vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 91,79 eur, ktoré predstavujú 47,84 % z odmeny advokáta za účasť na pojednávaní na Okresnom súde Prievidza dňa 26.11.2013 (50 % odmeny), t. j. 80,51 eur + vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa dňa 17.02.2014 (50 % odmeny), t.j. 80,51 eur + 50 % režijný paušál 3,905 eur + 3,905 eur + cestovné náhrady (1/3 zo sumy 69,12 eur), t. j. 23,04 eur = 191,87 eur, z čoho 47,84 % = 91,79 eur.

Odporcovi 2/ vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 91,79 eur, ktoré predstavujú 47,84 % z odmeny advokáta za účasť na pojednávaní na Okresnom súde Prievidza dňa 26.11.2013 (50 % odmeny), t. j. 80,51 eur + vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa dňa 17.02.2014 (50 % odmeny), t. j. 80,51 eur + 50 % režijný paušál 3,905 eur + 3,905 eur + cestovné náhrady (1/3 zo sumy 69,12 eur), t. j. 23,04 eur = 191,87 eur, z čoho 47,84 % = 91,79 eur.

Vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 253,37 eur, ktoré predstavujú 47,84 % z odmeny advokáta za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 25.07.2013, t. j. 161,01 eur + písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie dňa 26.07.2013, t. j. 161,01 eur + účasť na pojednávaní na Okresnom súde Prievidza dňa 26.11.2013 (50 % odmeny), t. j. 80,51 eur + vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa dňa 17.02.2014 (50 % odmeny), t. j. 80,51 eur + režijný paušál 2 x 7,81 eur + 3,905 eur + 4,02 eur, t. j. 23,55 eur + cestovné náhrady (1/3 zo sumy 69,12 eur) 23,04 eur = spolu 529,63 eur, z čoho 47,84% = 253,37 eur.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 220 O.s.p. uvedený rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal, keďže obaja boli v odvolacom konaní čiastočne úspešní.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.